ఉత్తమ తెలుగు వాన కథలు

సంపాదకత్వం

మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు

Best Rain Stories in Telugu

Edited by

Mohammed Khadeer Babu

ఉత్తమ తెలుగు వాన కథలు

సంపాదకత్వం

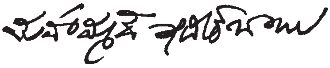

Published By:

Chaaya Resources Center, Hyderabad

Ph: (040)-23742711 Mobile: +91-98480 23384

Email ID: chaayaresourcescenter@gmail.com

Sole Distributors:

Analpa Book Company, Secunderabad - 500 094

Ph: +91-70938 00678

Email ID: analpabooks@gmail.com

Published:

October, 2017

Cover:

Lepakshi

Cover Illustration:

Anwar

Layout:

Sampangi Mallesh

Printed at:

Anupama, Hyderabad

Price:

Rs. 195/-

ఇది కుమ్మరింత

1. గాలివాన • పాలగుమ్మి పద్మరాజు • 15

2. వర్షం • రావి శాస్త్రి • 31

3. ఊరి చివరి ఇల్లు • దేవరకొండ బాలగంగాధర తిలక్ • 41

4. డబ్బు • బీనా దేవి • 71

5. అదృష్టహీనుడు • శారద • 81

6. రెండు గంగలు • సత్యం శంకరమంచి • 91

7. పాలు • బి.ఎస్.రాములు • 95

8. అతడి పేరు మనిషి • మహేంద్ర • 109

9. గాలివాన • ఎ.ఎం.అయోధ్యా రెడ్డి • 123

10. పేగు కాలిన వాసన • జగన్నాథ శర్మ • 131

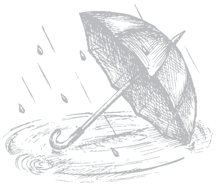

ఇదీ కుండపోత

11. గోడ • కుప్పిలి పద్మ • 143

12. వాన రాలే • స్వామి • 153

13. ముసురు పట్టిన రాత్రి • గుమ్మా ప్రసన్నకుమార్ • 165

14. అతడు మనిషి • అద్దేపల్లి ప్రభాకర్ • 177

15. నిశ్శబ్దపు పాట – శ్రీకాంత్ • 193

16. ఉత్తర పొద్దు • స.వెం.రమేశ్ • 209

17. వాన కురిసింది • గంగుల నరసింహారెడ్డి • 219

18. మృగశిర • అజయ్ ప్రసాద్ • 231

19. నగరంలో వాన • పూడూరి రాజిరెడ్డి • 243

20. ఒక సాయంత్రపు అదృష్టం • మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు • 249

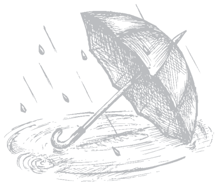

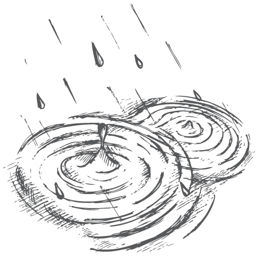

గాలి వాన

పాలగుమ్మి పద్మరాజు

● రచనా కాలం: 1951

పాలగుమ్మి పద్మరాజు: సర్వ కాలాలకూ సర్వ దేశాలకూ కూడా అందగలిగే కథలు కొన్నయినా సృజించగల తెలుగు కథకులు ఉన్నారని నిరూపించిన రచయిత. వీరి 'గాలి వాన' కథ ప్రపంచ కథల పోటీలో రెండవ బహుమతి దక్కించుకుని తెలుగు కథకు ఆత్మవిశ్వాసపు కొనసాగింపును ఇచ్చింది. 'పడవ ప్రయాణం' వీరి విఖ్యాతమైన మరోకథ. స్వస్థలం ప.గో.జిల్లా అత్తిలి. లెక్చరర్‌గా సొంత ప్రాంతంలోనూ ఆ తర్వాత సినిమా రచయితగా మద్రాసులోనూ జీవనం గడిపారు. దాసరి నారాయణరావు తీసిన పదుల కొద్ది సినిమాలలో వీరి ప్రమేయం ఉంది. పాటలు, పద్యాలు, నవలలు కూడా రాశారు. 1983లో తన 68వ ఏట మరణం.

మబ్బు మసగ్గా అలుముకు పోయింది. రైలు చాలా ఆలస్యంగా వచ్చింది. రావుగారు రెండోతరగతి పెట్టె ఎక్కుతుంటే, ఆయనకు తన ఇల్లు ఆ యింట్లో అలవాటు పడ్డ సుఖాలు అన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఆయన చదువుకునే గది అతి శుభ్రంగా తుడిచి ఉంది. అందులో నల్లవిరుగుడు చేవతో చేసిన రాతబల్ల. దానిమీద ఒక మూలంగా ఆకుపచ్చ గొట్టంతో దీపం వెలుగుతూ ఉంటుంది. ఆయన కుర్చీ మెత్తలో కూర్చునేచోట అనుకూలమైన పల్లాలు ఏర్పడ్డాయి. సోఫాలో ఉన్నట్లు కూడా తెలియకుండా ఆయన భార్య కూర్చుని ఉంటుంది. ఆయనకు నలుగురు పిల్లలు. ఇద్దరు ఆడ, యిద్దరు మగవాళ్ళని చూస్తే ఆయనకు ఎంతో గర్వం.

రైలుపెట్టెలో మూడు మెత్తలూ ఎవరో ఆక్రమించుకుని పరుపులు పరచు కున్నారు. తను ఎక్కినందుకు అందులో ఉన్న నలుగురు ప్రయాణీకులు చిరాకు పడుతున్నట్టు రావుగారు వాళ్ళ ముఖాలు చూడకుండానే గ్రహించారు. ఇంకో పెట్టెలోకి వెడితే బాగుంటుందని ఆయనకు అనిపించింది. కాని కూలివాడు ఆయన బెడ్డింగూ, పెట్టె, గొడుగు పైబల్ల మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. రైలు కదిలిపోయింది. ఒక పెద్దమనిషి పరుపు కొంచెం మడిచి రావుగారికి చోటు చేశాడు. రావుగారు కూర్చుని పరిసరాలు వీక్షించడం ప్రారంభించారు.

నలుగురూ దూరప్రయాణీకులని ఆయన గ్రహించారు. బూట్లు మేజోళ్ళతో సహా బల్లల కిందకు తోసివేయబడి ఉన్నాయి. కోట్లు, పాంట్లు, చొక్కాలు, పైకొంకెలకు తగిలించి ఉన్నాయి. వదులైన పైజమాలను ముగ్గురు మగ ప్రయాణీకులు తొడుక్కున్నాడు. వస్తువులన్నీ యిటూ అటూ తొందర లేనట్లు

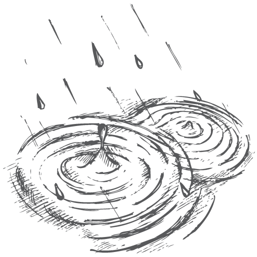

ఊరి చివరి ఇల్లు

దేవరకొండ బాలగంగాధర తిలక్

● రచనా కాలం: 1961

తిలక్ : తెలుగు కవిత్వాభిమానులు మోహించి ప్రేమించి పలవరించి కలవరించిన కలం. కాని కథకుడిగా కూడా అంతే సమర్థులైనవారు. వీరి 'నల్లజర్ల రోడ్డు' అంతర్జాతీయ స్థాయి కథలకు ఏమాత్రం తీసి పోదు. మధ్యతరగతి దుర్బలత్వాన్ని, మానవ మానసిక దీనత్వాన్ని కథనం చేశారు. స్వస్థలం ప.గో.జిల్లా తణుకు. జీవితం అక్కడే గడిచింది. 1966లో తన 45వ ఏట మరణించినప్పటికీ ఎక్కడ వెన్నెల విరగబూసినా ఆ వెన్నెలలో ఆడుకునే ఆడపిల్లలు మరెక్కడ గోచరమైనా చప్పున జ్ఞప్తికొస్తూ సజీవుడవుతూ ఉంటారు. ఎందుకంటే 'నా అక్షరాలు వెన్నెలలో ఆడుకునే ఆడపిల్లలు' అని ఈయన మాత్రమే అనగలిగారు.

హోరున వర్షం కురుస్తోంది. ఆకాశమంతా దట్టమైన నల్లని మబ్బులతో నిండి వుంది. ఊరికి శివారున ఉన్న ఆ పెద్ద పెంకుటిల్లు వర్షంలో మరీ ఒంటరిగా నిస్సహాయంగా ఉన్నట్లుంది. చూరు వంగిపోయింది. గోడల నుండి పెద్దపెద్ద బెల్లులు విరిగి పడిపోయాయి. వేగంతో శ్రమించిపోయే కాలానికి, పదార్థం మొండితనానికి జరుగుతున్న అనాది యుద్ధానికి చిహ్నంగా నిలిచినట్టుంది ఆ ఇల్లు.

ఊరి కింద దూరంగా ఈ ఇల్లెందుకు వుందో ఎవరికీ తెలియదు. కొత్తగా చూసినవాళ్ళు ఈ యింట్లో ఎవరూ నివాసం ఉండడం లేదనుకుంటారు. కాని కాస్త నిదానించి చూస్తే గుమ్మాలకి, కిటికీలకి రంగులూ, తెరలూ వేసి ఉంటాయి. ఇంటికి ఇటూ అటూ మైళ్ళకొద్దీ పొలాలు పరచుకుని వున్నాయి. అక్కడక్కడ పెద్దపెద్ద చింతచెట్లూ తుమ్మచెట్లు కూడా భారంగా భూమి మీదకు వంగి వున్నాయి. వారం పదిరోజుల్నుండి వర్షం అవిరామంగా ఏకధారగా కురుస్తోన్నందు వలన ఆ ప్రదేశమంతా జలమయమైపోయింది. పొలాలన్నీ నీటిలో మునిగిపోయి వున్నాయి. వరి మొక్కల చివళ్ళు మాత్రం కొన్నిచోట్ల నీటిపైకి కనబడుతున్నాయి.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలయినా నల్లని మబ్బుల మూలాన్ని చీకటి పడిపోయినట్టు వుంది. ఇంట్లో చీకటి మరీ చిక్కబడుతోంది. మండువాలో ముక్కాలి పీట మీద ఒక యువతి కూర్చుని కిటికీ లోంచి ఎదురుగా ఉన్న రోడ్డుకేసి చూస్తూ వుంది. ఆమె అలాగ చాలాసేపటి నుండి చూస్తోంది. ఇరవై రెండు – యిరవై మూడు సంవత్సరాల వయస్సుంటుంది. తెల్లని చీర కట్టుకుని వుంది.

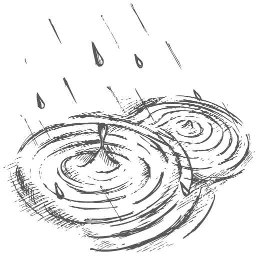

అదృష్టహీనుడు

శారద

● రచనా కాలం: 1950

శారద: ఆకలిగొన్న పాఠకునికి ఆకులో అన్నం, పప్పులతో పాటు నాలుగు కథలు వడ్డించి మేధో క్షుద్బాధను కూడా తీర్చిన కథకులు. తమిళ దేశం నుంచి వచ్చి తెలుగు నేర్చుకుని, రాసి ఈ నేలను తనకు శాశ్వతంగా రుణగ్రస్తం చేసుకున్నారు. మనకు అక్షరాన్ని ఇచ్చి బహుమతిగా మూర్ఛ వ్యాధిని పొందారు. అసలు పేరు నటరాజన్. తెనాలి చేరాక 'శారద'గా కలం పేరు పెట్టుకున్నారు. హోటల్‌లో సర్వర్‌గా పని చేశారు. ఆ ఆకలి, కోపం, క్రోధం కూడా రచనల్లో కనిపిస్తాయి. 22వ ఏట రాసిన మొదటి కథ 'ప్రపంచానికి జబ్బు చేసింది'లోని తీవ్రత ఇవాళ్టికి ఎంత మంది కథకుల్లో చూస్తున్నాం అనిపిస్తుంది. ఆరు నవలలు రాశారు. అందుబాటులో ఉన్న కథలలో తొలి వాన కథ ఈయనదే. 1955లో తన 32వ ఏట మరణించి తెలుగు కథకు అన్యాయం చేసినా చాలా కాలం ఆయనను విస్మరించి తెలుగు కథ ఆయనకు అన్యాయం చేసింది. మిత్రుల ప్రమేయం వల్ల శారద పునరుత్థానం కొనసాగుతోంది.

రైలు నెమ్మదిగా నడుస్తోంది. హైదరాబాద్ నుంచి విజయవాడ వెళ్తోందా ఎక్స్‌ప్రెస్ బండి. వాతావరణం భీకరంగా ఉండడం వల్ల నిదానంగా పోతోంది. బయట గాలి విసురుగా వీస్తోంది. వర్షం ఎడతెరిపి లేకుండా భయానకంగా కురుస్తూ ఉంది. చాలాచోట్ల పట్టాల మీదుగా ప్రవహిస్తోంది వర్షపు నీరు.

ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో జనం కిటకిటలాడుతున్నారు. రాత్రి పదకొండు గంటలవుతోంది. అంతా కటికచీకటి. సగానికి పైగా ప్రయాణీకులు అప్పటికే నిద్రలో పడ్డారు. పిల్లాజెల్లా గప్‌చిప్‌గా సుషుప్తిలో ఉన్నారు.

కొందరు మొండిఘటాలు మాత్రం చలినీ, గాలినీ, వర్షాన్నీ లెక్కచేయకుండా కిటికీల దగ్గర కూర్చుని బైటి బీభత్సాన్ని చూస్తున్నారు. రైలుబండిలోని దీపాల వెలుగులో అద్దాల కిటికీ మీద పడే చినుకుల ఉధృతాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు మూడవ తరగతి ప్రయాణీకుడు సత్యనారాయణ. అతనూ కిటీకీ దగ్గరగా కూర్చుని గాఢమైన ఆలోచనలో పడి ఉన్నాడు.

అతని బాహ్యనేత్రాలు ప్రకృతి విలయాన్ని చూస్తున్నాయి గాని, మనస్సు మాత్రం అంతకంటే తీవ్రమైన సంక్షోభంలో పడి అల్లాడుతోంది. సత్యనారాయణ ఉద్యోగం కోసం హైదరాబాద్ వచ్చాడు సంవత్సరం క్రితం భార్యాపిల్లలతో సహా. తాత్కాలికంగా ఓ ఉద్యోగం దొరికింది కూడా.

హైదరాబాద్ నగరంలో అరవై రూపాయల ఆధారంతో ఈ సంవత్సరం కాలం గడిపాడు. భార్య రోజూ ఏదో లేదనే పాట పాడుతూనే ఉందిగానీ సత్యం ఏమీ లేదనే నిరామయావస్థ కంటే 60 రూపాయలన్నా వస్తున్నాయనే ఆశతో కులాసాగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నాడు. ఇతని భార్య సావిత్రి చామనచాయగా

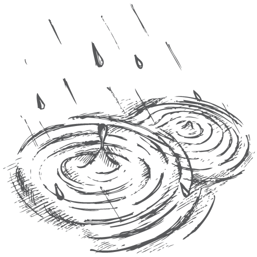

పాలు

బి.ఎస్. రాములు

● రచనా కాలం: 1985

బి.ఎస్.రాములు: తెలంగాణ ప్రాంతపు నిమ్న జీవిత లోతుపాతులను మెతుకుతో పాటు ముద్దతో సహా పట్టి ఇచ్చే కథలను అనేకం రాశారు. ఉద్యమాలు, అస్తిత్వాలు వీరి సాహిత్యంలో ఉనికి పొందాయి. నవలలు, సిద్ధాంత వ్యాసాలు, తాత్త్విక గ్రంథాలు... కృషి చేయని ప్రక్రియ లేదు. తెలుగు కథ మీద అభిమానంతో వర్క్‌షాప్‌లను నిర్వహించి, కథారచనకు మార్గదర్శక గ్రంథాన్ని రచించారు. బడి, చదువు, సహజాతాలు, వేపచెట్టు తదితర కథలు ప్రసిద్ధం. పూర్తి పేరు బేతి శ్రీరాములు. స్వస్థలం కరీంనగర్ జిల్లా జగిత్యాల. జీవితం హైదరాబాద్‌లో సాగింది. తెలంగాణ రాష్ట్ర తొలి బి.సి. కమిషన్ చైర్మన్ అయ్యారు. వయసు 68 సంవత్సరాలు.

వర్షం. ఒకటే వర్షం.

బురద. ఎటు చూసినా బురద.

చినుకులు. తుంపర చినుకులు.

ఈదర చలి.

చలి ఈదర.

వాతావరణం అంతా కసుక్కు కిసుక్కు కిసుక్కు కసుక్కు.

విడవని దుఃఖంలా వర్షం.

చీకటీ కాదు. వెలుగూ కాదు.

ఉదయమో సాయంత్రమో తెలియడం లేదు.

మూడు రోజుల్నించి యిదే వరుస.

ఎవరూ పొలం వెళ్లింది లేదు. పనులు చేసింది లేదు.

ఒకటే ముసురు.

బీటలు వారిన నేలతల్లి గుండెల్ని చెమ్మతో నింపేస్తున్నట్టుగా ముసురు.

ఎక్కడ చూసినా భూమంతా పచ్చగా. బాలెంత పెయిలా పచ్చిగ.

ఆ గుడిసె పచ్చి. అది ఉరిసి పచ్చి. అది అటు యిటు తడిసి పచ్చి. చెమ్మగిల్లిన నయనాల్లా పచ్చి.

ఈదర చీదర.

మానసిక హింసలా. నెత్తురు కారని హత్యలా. చలి ఈదర.

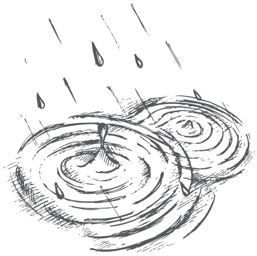

ఒక సాయంత్రపు అదృష్టం

మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు

● రచనా కాలం: 2010

మహమ్మద్ ఖదీర్‌బాబు: స్వస్థలం నెల్లూరు జిల్లా కావలి. 'దర్గామిట్ట కతలు', 'పోలేరమ్మ బండ కతలు', 'న్యూ బాంబే టైలర్స్', 'బియాండ్ కాఫీ' తదితర పుస్తకాలు వెలువరించారు. బాల సాహిత్యంలో 'పుప్పుజాన్ కతలు', సినీ సాహిత్యంలో 'మన్ చాహే గీత్', 'బాలీవుడ్ క్లాసిక్స్' ఉన్నాయి. తెలుగు కథకు సంబంధించి 'నూర్రేళ్ల తెలుగు కథ', 'కథలు ఇలా కూడా రాస్తారు' గ్రంథాలు పాఠకుల గమనింపును పొందాయి. తాజాగా మెట్రో నగర జీవనంపై 'మెట్రో కథలు' కథనం చేశారు. వృత్తి రీత్యా జర్నలిస్ట్. హైదరాబాద్‌లో స్థిరపడ్డారు. వయసు 44 సంవత్సరాలు.

నదులు ఎండిపోయాయి. అడుగున ఉన్న చేపలు పొట్ట నీలుక్కుని బురద మీద పైకి తేలాయి. అడవులు చాలా మటుకు తగలబడ్డాయి. సముద్రాలు పొర్లుకొచ్చి నేలను చేతులతో కమ్ముకున్నాయి. అదుపు చేయలేని క్రిమి ఏదో సోకి మను షులు కుప్పలు తెప్పలుగా రాలిపోయారు. ఏ కారణం చేతనో ఒక తల్లి తన బిడ్డల గొంతు నులిమి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. ప్రాణస్నేహితుడొకడు చెప్పా పెట్టకుండా ఆ పూట యాక్సిడెంట్‌లో ప్రాణాలు వొదిలాడు. చుట్టూ మబ్బుపట్టిన చీకటి. మసక. ప్రాణవాయువు రెపరెపలు లేని నిశ్వాసల గాలి.

ఇంకా ఏం మిగిలింది ఈ సాయంత్రానికి అనిపించింది అతనికి.

కాదు. ఇంకా ఈ ఒక్క సాయంత్రమే మిగిలింది బతకడానికి అని అనిపిం చింది అతనికి.

టైమ్ చూసుకున్నాడు. ఆఫీసు ముగియడానికి యింకా సమయం ఉంది. రోజూ అతడు ఆఫీసు సమయం కంటే ముందే వస్తాడు. రోజూ అతడు ఆఫీసు సమయం అయిన చాలాసేపటి తర్వాతే ఇంటికి బయలుదేరుతాడు.

ఇవాళ– 'చేసింది చాలు' అనుకున్నాడు. మిగిలిన ఈ ఒక్క సాయంత్రాన్ని ఈ ఒక్క సాయంత్రం మొత్తాన్ని బతికేస్తే చాలు అనుకున్నాడు.

బాస్ దగ్గరకు వెళ్లి 'సార్. పనుంది. వెళుతున్నాను' అన్నాడు.

ఉద్యోగంలో చేరినప్పటి నుంచి అతడు అలా అడగడం అదే మొదలు.

బాస్ అతడి వైపు చూశాడు.

'ఉండు' అన్నా వెళ్లిపోతాడు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Uttama+Telugu+Vaana+Kathalu

* * *